

[Digitální knihovna](#) | [PČR, PS 2010-... - stenoprotokoly](#) | [36. schůze \(pořad\)](#) | [Středa 14. března 2012](#) | [Zvukový záznam](#) (MP3; 2,2MB)

Neprošlo jazykovou korekturou, neautorizováno !

[Minulý](#)
[Dolů](#)
[Další](#)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak krásné odpoledne, milé kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych pokračovala v jednání naší dnešní schůze. Nejprve ještě přečtu omluvu, která se mi tady objevila, je to pan poslanec Jandák - se omlouvá dnes do konce týdne z důvodu náhlé zdravotní indispozice.

A než přistoupíme k projednávání návrhu zákona vráceného Senátem, navrhuji na žádost předsedy Senátu umožnit vystoupení senátorce Aleně Dernerové. Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do vaší pošty. Já zkusím přivolat kolegy, abych mohla nechat hlasovat o možnosti vystoupení paní senátorky, takže ještě chvíli prosím o strpení, aby mohli kolegové doběhnout. Takže, dámy a pánové, já zopakuji, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o možnosti vystoupení senátorky Aleny Dernerové k následujícími bodu, který budeme projednávat.

Já zahajuji hlasování, kdo je pro? Kdo je proti?

[Hlasování číslo 49](#), z přihlášených 157, pro 84, proti 1, tento návrh byl schválen.

Můžeme tedy přistoupit k projednávání pevně zařazeného bodu číslo

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 460/3/- vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 460/4, já mezi námi vítám paní senátorku Alenu Dernerovou, dobrý den, a prosím, aby se ? k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger Děkuji za slovo, vážená paní předsedající, vážená paní senátorko, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi uvést návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů ve znění pozdějších předpisů. Jak už jsem zmínil při předchozím projednávání tohoto tisku v Poslanecké sněmovně, návrh se předkládá v souladu s programovým prohlášením vlády, kterým bylo uloženo Ministerstvu zdravotnictví dokončit transformaci zdravotních ústavů a krajských hygienických stanic. Krajské hygienické stanice jsou správními úřady a předmětem jejich činnosti je zejména prevence vzniku a šíření infekčních onemocnění a výkon státního dozoru. Laboratorní a další služby související s výkonem této veřejné správy poskytují zákonem zřízené zdravotní ústavy.

Cílem návrhu novely je sloučit stávajících 14 zdravotních ústavů, zřízených zákonem o ochraně veřejného zdraví, do dvou ústavů, a to do zdravotního ústavu se sídlem v Praze a zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě. V souvislosti s tím přechodná ustanovení upravují podmínky přechodu práv a závazků včetně povinností plynoucích z pracovních právních vztahů zaniklých zdravotních ústavů.

Další součástí novely je připuštění výčtu územních pracovišť, je vypuštění - omlouvám se - další změnou je vypuštění výčtu územních pracovišť krajských hygienických stanic ze zákona o ochraně veřejného zdraví a doplnění oprávnění krajské hygienické stanice rušit, popřípadě zřídit územní pracoviště po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví. Zakotvení územních pracovišť v zákoně nemá ani legislativně právní opodstatnění a díky této změně bude možné lépe a pružněji reagovat na potřeby konkrétní lokality. Samo zrušení uvedené přílohy však nemá žádný vliv na faktickou existenci těchto pracovišť, což plyne i z přechodných ustanovení návrhu.

Základním úkolem, pro který jsou zdravotní ústavy zákonem zřízeny, je laboratorní zajištění, a jenom připomínám, že poskytování služeb pro úkoly vládní správy vyčerpává jenom asi 15 - 20 % kapacit zdravotních ústavů. Zbývající, tedy větší část kapacity je nabízena na trhu služeb, kde působí další státní a nestátní subjekty, a navrhuje se proto redukce počtu ústavů tak, aby mohly efektivně plnit úkoly, ke kterým byly zákonem jako příspěvkové organizace zřízeny, a kde mají nezastupitelná práva a potřeby společnosti.

Senát vrátil návrh Sněmovně s pozměňovacími návrhy, jejichž předmětem se stala otázka sídel, a navrhuje změnit sídlo zdravotního ústavu z Prahy na sídlo v Ústí nad Labem. Dále senátní návrh obsahuje jedno technické upřesnění a navrhuje nahradit pojem zánik ústavu pojmem zrušení zdravotních ústavů. Jakožto zastupitel Ministerstva zdravotnictví a předkladatel vládního návrhu se senátním návrhem nesouhlasím. Sídla zdravotních ústavů v Praze a Ostravě byla navržena nikoliv s ohledem na zájmy jednotlivých regionů, jak zdůvodňuje Senát, ale s ohledem na potřeby výkonu veřejné správy, dále s ohledem na vybavenost zdravotních ústavů, výsledky jejich činnosti a dopravní dostupnost. K výsledkům činnosti na základě výsledku hospodaření zdravotních ústavů za rok 2011 podotýkám, že zatímco zdravotní ústav se sídlem v Praze hospodařil vyváženě, zdravotní ústav se sídlem v Ústí nad Labem skončil se ztrátou 2,5 miliónu korun.

Pokud jde o nahrazení pojmu zánik pojmem zrušení, považuji za nutné zmínit, že rušení organizace je v právním řádu pojímáno jako rozhodnutí zřizovatele, zakladatele, soudu či jiné osoby, které předchází zániku organizace. Zatímco zrušením je podstatně dotčena činnost, teprve zánikem dochází k zrušení právní subjektivity organizace. Zánik tu subjektivitu ztrácí až v okamžiku zániku. Z tohoto pohledu je v případě dvanácti zdravotních ústavů potřeba ponechat slovo zánik, neboť mají zaniknout jako subjekty, funkce zůstává, přechází zákonem na jiné subjekty se sídlem v Praze a Ostravě.

S ohledem na výše uvedené navrhuji, aby pozměňovací návrhy Senátu byly zamítnuty a aby Sněmovna setrvala na textu návrhu zákona, který schválila ve třetím čtení. Děkuji vám za pozornost.***

[Minulý](#) [Nahoru](#) [Další](#)

▪ [Nahoru](#) ▪ [Domů](#) ▪ [Kontakty](#) ▪ [Mapa webu](#) ▪ [Nápověda](#) ▪ [RSS](#) ▪ [Textem](#) CZ EN

Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna, Sněmovní 4, 118 26, Praha 1 - Malá Strana

[Prohlášení přístupnosti](#)

[Digitální knihovna](#) |
 [PČR, PS 2010-... - stenoprotokoly](#) |
 [36. schůze \(pořad\)](#) |
 [Středa 14. března 2012](#) |
 [Zvukový záznam](#) (MP3; 2,2MB)

Neprošlo jazykovou korekturou, neautorizováno !

[Minulý](#)
[Dolů](#)
[Další](#)

(14.40 hodin)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji.

Chce se k usnesení Senátu také vyjádřit zpravodaj výboru pro zdravotnictví Tomáš Úlehla? Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je velmi hlučno.)

Dámy pánové, já vás prosím o nějakou elementární míru koncentrace, nebo pak se zase stane, že někdo nebude vědět, o čem hlasuje. Prosím tedy o klid v jednacím sále.

Poslanec Tomáš Úlehla: Děkuji.

Vážená paní předsedající, paní senátorko, kolegyně a kolegové, pan ministr tady teď poměrně vás seznámil s důvody, které vedou k tomu, abychom společně podpořili verzi již jednou schválenou v Poslanecké sněmovně, čili vládní verzi, a naopak abychom neschválili - doporučuji jako zpravodaj - Senátem navrhované usnesení.

Chtěl bych k tomu jenom konstatovat, že jsem člověk, který má praxi v hygienické službě. Působil jsem tedy dlouho v této praxi a při projednávání dané problematiky si myslím, že jsme nakonec došli k pragmatickým závěrům, které nakonec vyústily pouze v lokalizaci a samotné umístění těch dvou zásadních hlavních zdravotních ústavů.

Chtěl bych tedy říct, že se kloním k tomu, abychom podpořili svým hlasováním a odsouhlasili verzi, která již byla jednou schválena Poslaneckou sněmovnou.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji.

Otevírám rozpravu. V rozpravě jako první vystoupí paní senátorka Alena Dernerová. Dále zde mám čtyři přihlášky.

Pan poslanec Urban se hlásil k faktické poznámce nebo se pouze opřel o hlasovací zařízení? Pane poslanče Urbane? Ne. Mažu si vás.

Prosím, paní senátorko.

Senátorka Alena Dernerová: Děkuji, paní předsedající.

Vážení páni poslanci, paní poslankyně, dobré odpoledne.

Senát Parlamentu České republiky projednal návrh zákona, jehož cílem je dokončení transformace zdravotních ústavů a hygienických stanic. Předmětem návrhu novely předložené Senátu bylo sloučit čtrnáct zdravotních ústavů zřízených zákonem o ochraně veřejného zdraví do dvou, a to jednoho v Praze a druhého v Ostravě.

Senát po debatě přijal pozměňovací návrh, který zcela akceptuje linii Ministerstva zdravotnictví a vychází z potřeb ekologicky

nejzatíženějších regionů. Prosím, nehleďte v tom žádné politikum, jedná se o ekologii a o lidi žijící v těchto zatížených oblastech. Proto znění pozměňovacího návrhu je Ostrava a Ústí nad Labem.

Kromě toho Senát přijal doprovodné usnesení, které konstatuje, že v České republice chybí koncepce primární prevence a hygienické služby, a za druhé žádá Ministerstvo zdravotnictví o vypracování této koncepce, to znamená primární prevence a hygienické služby v co nejkratším možném termínu.

Takže shrnuto: Žádám Poslaneckou sněmovnu o to, aby uvažovala ekologicky a podporovala senátní návrh o existenci dvou zdravotní ústavů, z toho jednoho v Ostravě a druhého v Ústí nad Labem.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji.

Dále v rozpravě jsou přihlášení pan poslanec Jan Kubata, dále paní poslankyně Soňa Marková, pan poslanec Jiří Paroubek a pan poslanec Jiří Štětina.

Prosím, pan poslanec Kubata má první slovo. Prosím.

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní předsedající, vážený pan ministře, paní senátorko, dámy a pánové kolegové, ústecký region je takovým symbolem zármutku a vrásek na čele nejenom tamních politiků, ale i zde politiků v Poslanecké sněmovně. Když se podívám na segmenty veřejného života v Ústí nad Labem a v jeho okolí, to znamená v našem Ústeckém kraji, a podívám se na segmenty života v Moravskoslezském kraji, tak mezi mnohými vidím velké rovná se.

Měl jsem na podzim roku 2011 možnost čtyři týdny trávit na podzim v úžasném městě Karviná a viděl jsem, co občané prožívají, když přijde inverze. Studoval jsem Univerzitu Jana Evangelisty Purkyně v Ústí a pamatuji si doby, kdy na Vysokoškolských kolejích Na Klíši nebylo vidět z jedné strany na druhou.

Ústecký i Moravskoslezský kraj má nejnižší procento vysokoškolsky vzdělaných občanů v celé republice. Historické dědic tví, které vyplývá z těžby hnědého uhlí, a v Moravskoslezském kraji z těžby černého uhlí, vede k tomu, že zdravotní stav populace je nedobrá a je rozhodně vysoko a hluboko - jak se každý z vás na to bude chtít podívat - pod průměrem České republiky.

Je také potřeba říct, že Ústí nad Labem jako takové je dneska fakticky předměstím Prahy, protože dopravní vzdálenost po dálnici D8 je přibližně 50 minut. Je třeba ale vedle toho říci, že krok vlády, který navrhuje zrušení čtrnácti ústavů a zřízení pouze dvou, je krokem zcela správným a já ho jednoznačně podporuji a jsem rád, že touto cestou jdeme. Chci vás ale požádat, abyste se opravdu zamysleli, zdali sídlo je to, co by mělo tuto letitou práci znehodnotit.

Nevíím, z čeho vycházel pan ministr zdravotnictví Heger. Já mám informace jiné. Musím říci, že Zdravotní ústav Ústí nad Labem skončil vždy s přebytkem hospodaření, ne ve ztrátě. Jako bývalý primátor města Ústí nad Labem musím říci, že spolupráce se Zdravotním ústavem v době ne jenom povodní, ale především inverzí, především i v tuto chvíli v době, kdy se na Litvínovsku začínají pálit odpady poslané nám z lagun v Ostravě, byla vždycky skvělá a podklady, které my jsme od nich měli, byly výborné. Tím chci říci, že management města se mohl vždycky o tyto informace opřít.

Pokud bych měl koukat na tento názor optikou srovnávající Ostravu a Prahu, musím vás požádat, abyste podpořili pozměňovací návrh Senátu, tudíž sídlo v Ústí nad Labem a v Ostravě. Jinak samotná existence tohoto zákona je dobrá a jsem přesvědčen, že i resortu zdravotnictví přinese velké úspory a především zkvalitnění práce jednotlivých ústavů.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji.

Další přihlášenou je paní poslankyně Soňa Marková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo.

Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás krátce oslovila při opětovném projednávání vládního návrhu na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, a abych zdůraznila, že tento zákon zřídil od 1. ledna 2003 čtrnáct zdravotních ústavů jako zdravotnických zařízení různé velikosti a různého personálního a materiálního vybavení a také 59 územních pracovišť stávajících čtrnácti Krajských hygienických stanic. Tím byl naplněn požadavek na rozdělení hygienické služby na správní úřady a laboratorní a ostatní kapacity soustředěné do zdravotních ústavů s hlavním úkolem - laboratorní zajištění výkonu státního zdravotního dozoru a poskytování služeb pro plnění úkolů Krajských hygienických stanic.

Připomínám také, že v rámci tohoto zákona zajišťují zdravotní ústav monitorování zdravotního stavu a životních podmínek

obyvatelstva, hodnocení a řízení zdravotních rizik, výchovy ke zdraví, pracovního lékařství, poradenství včetně poraden HIV a očkování.

Někteří z vás, kteří tady sedíte, si pamatujete, že již v roce 2008 až 2009 překročilo Ministerstvo zdravotnictví k tak zvané reorganizace, kterou však lze označit za faktickou snahu o zrušení zdravotních ústavů, a to bez opory v zákoně. ***

[Minulý](#) [Nahoru](#) [Další](#)

▪ [Nahoru](#) ▪ [Domů](#) ▪ [Kontakty](#) ▪ [Mapa webu](#) ▪ [Nápověda](#) ▪ [RSS](#) ▪ [Textem](#) [CZ](#) [EN](#)

Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna, Sněmovní 4, 118 26, Praha 1 - Malá Strana

[Prohlášení přístupnosti](#)

[Digitální knihovna](#) |
 [PČR, PS 2010-... - stenoprotokoly](#) |
 [36. schůze \(pořad\)](#) |
 [Středa 14. března 2012](#) |
 [Zvukový záznam](#) (MP3; 2,2MB)

Neprošlo jazykovou korekturou, neautorizováno !

[Minulý](#)
[Dolů](#)
[Další](#)

(14.50 hodin)
(pokračuje Marková)

Proto tehdy Poslanecká sněmovna tyto návrhy důrazně odmítla. Připomínám v této souvislosti mnohahodinové debaty při projednávání písemné interpelace, podané v prosinci 2009. Já jsem byla osobně spoluautorkou této interpelace. Tato interpelace byla na bývalou ministryni zdravotnictví Danu Juráskovou. Poslanecká sněmovna tehdy naštěstí veškeré tyto nezáonné snahy /protože tehdy byly skutečně nezáonné/ Ministerstva zdravotnictví odmítla.

Úsilí o faktickou likvidaci zdravotních ústavů nabylo na síle po volbách v roce 2010. V tomto volebním období došlo nejprve k nevydařenému pokusu o vložení přílepku k jinému zákonu, a nyní se nám nový zákon vrací ze Senátu.

My máme tedy dvě možnosti - buď původní sněmovní návrh na sloučení pouze do dvou zdravotních ústavů, v Praze a v Ostravě, zrušením přílohy číslo 3 zákona, proti kterému byly, jak si jistě vzpomínáte, sepsány petice zaměstnanců. Výrazně se postavilo i vedení samospráv v jednotlivých krajích proti tomuto záměru. Proti je Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče a samozřejmě také opozice.

Přitom se návrh zákona opírá pouze o takzvané špatné výsledky hospodaření zdravotních ústavů. Připomínám, že ještě v roce 2009 hospodařily zdravotní ústavy s vyrovnaným rozpočtem nebo s mírným přebytkem.

Podle Listiny základních práv a svobod má mít každý občan České republiky zaručena práva na ochranu zdraví a na včasné a úplné informace o stavu životního prostředí. Dosud byla tato práva zajišťována z velké části činností struktur hygienické služby, to znamená krajských hygienických stanic a právě zdravotními ústavu.

V souvislosti se snahou o drastickou redukci zdravotních ústavů se naskýtá několik závažných otázek:

Zda vůbec a v jakém rozsahu budou zajištěny dosavadní velmi potřebné služby?

Co bude s majetkem v hodnotě 4 mld. Kč, se kterým dosud zdravotní ústavy hospodařily?

Co se ve skutečnosti skrývá za snahou zrušit zdravotní ústavy, když dosavadní zkušenosti jasně ukazují na fakt, že tam, kde zdravotní ústavy dosud skončily, přebírají jejich činnost soukromé laboratoře? Je toto primární a pravý důvod neutuchajícího úsilí Ministerstva zdravotnictví o reorganizaci, to je o zrušení zdravotních ústavů?

Bez jasných odpovědí na tyto otázky a především bez předložení a přijetí koncepce v oblasti ochrany veřejného zdraví v České republice nelze v žádném případě připustit vznik pouze dvou zdravotních ústavů, jak to bylo už schváleno ve sněmovní verzi. A tuto snahu současně vládní koalice poslanecký klub KSČM zásadně odmítá.

Tristní situaci ovšem zásadně neřeší ani senátní verze návrhu zákona, která z nepochopitelných /pro mě nepochopitelných/ důvodů zachovává stejný počet zdravotních ústavů, pouze Prahu nahrazuje Ústím n. Labem.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, v roce 2000 byl přijat zákon o ochraně veřejného

zdraví. Podle tohoto zákona vzniklo 14 zdravotních ústavů, prakticky podle krajů, v každém kraji jeden, a 59 územních pracovišť, to znamená prakticky v každém okrese bylo buď územní pracoviště nebo sídlo zdravotního ústavu. Tahle struktura byla vytvářena celých deset let.

V roce 2011 zveřejnilo Ministerstvo zdravotnictví záměr na zrušení zdravotních ústavů a ponechání jen dvou, a to v Praze a Ostravě. Tento návrh vyvolal značnou bouři mezi odbornými pracovníky hygienických služeb. I přes tuto velkou kritiku pracovníků hygienických služeb ministerstvo nakonec předložilo návrh novely zákona č. 258/2000 s cílem redukovat počet sídel zdravotních ústavů do dvou měst, Prahy a Ostravy.

Při projednávání této problematiky ve výboru pro zdravotnictví Sněmovny i na vlastním plénu Poslanecké sněmovny byly vneseny návrhy na ponechání sídel zdravotních ústavů též v Brně a Ústí n. Labem. Návrhy byly předloženy poslanci opozice a myslím, že měly svoji logiku. Já bych je rád podpořil, nebo podpořil jsem je rád, ale bohužel nebyly přijaty.

Při projednávání návrhu Senátem bylo přijato usnesení o zřízení dvou sídel zdravotních ústavů, a to nikoliv v Praze, ale v Ústí n. Labem a v Ostravě. Samozřejmě z řady důvodů já vidím potřebnost tohoto řešení a budu pro tento návrh Senátu hlasovat. Vidím v tom zkrátka logiku, neboť v regionu Ostrava a Ústí n. Labem je prokazatelně nejhorší životní prostředí, nejhorší podmínky pro život občanů.

V Praze, a to by zase řekněme svědčilo pro to, aby i v Praze byl takovýto ústav, je značná koncentrace obyvatel a dopravy, je to centrum republiky dopravně dostupné. V tomto smyslu by tedy bylo dobré se ještě vrátit v krátké budoucnosti k tomu, aby nebyla jenom dvě sídla těchto zdravotních ústavů, ale sídla tři.

Ovšem z těch důvodů, o kterých jsem hovořil, s ohledem na prokazatelně nejhorší životní prostředí v regionech Moravskoslezského a Ústeckého kraje, podpořím usnesení Senátu na umístění sídla zdravotních ústavů do Ostravy a Ústí n. Labem.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Jiří Štětina. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Senátor Jaromír Štětina: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážený pane ministře, vážená paní senátorko, dámy a pánové, vážené kolegyně, kolegové! Není pro mne jednoduché vystoupit po takových rétoricích, kteří zde byli, a není pro mne jednoduché nesouhlasit s částí návrhu pana ministra, protože již při projednávání ve Sněmovně, které bylo bouřlivé, nám bylo naprosto jasné, že stačí úplně dvě ředitelství pro celou republiku.

Já se přiznám, jako student lékařské fakulty hygienické /ať se koukám napravo nebo nalevo, není zde asi nikdo, kdo tuto fakultu měl z lékařů, byť je nás tady 23/ - já jsem to říkal i při minulém projednávání, že sovětský model hygieny je dávno zastaralý. Souhlasím s tím, že dvě ředitelství, to znamená v Ostravě a někde - v Praze nebo v Ústí n. Labem - bohatě stačí.

Klub Věcí veřejných včera projednal na svém klubovém zasedání senátní návrh a souhlasí s ním s tím, že jaksí velmi oceňujeme postoj Senátu, že souhlasí s názorem vlády, ale je lépe /a my to budeme podporovat/, aby sídlo bylo v Ostravě a v Ústí n. Labem. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. V tuto chvíli se vyčerpaly všechny písemné přihlášky. Hlásí se ještě někdo další do rozpravy? Není tomu tak. Rozpravu tedy končím.

Chci se zeptat, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany pana zpravodaje či pana navrhovatele. Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Přednesu návrh usnesení:

Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku [460/3](#), ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku [460/4](#). ***

[Minulý](#) [Nahoru](#) [Další](#)

▪ [Nahoru](#) ▪ [Domů](#) ▪ [Kontakty](#) ▪ [Mapa webu](#) ▪ [Nápověda](#) ▪ [RSS](#) ▪ [Textem](#) CZ EN

Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna, Sněmovní 4, 118 26, Praha 1 - Malá Strana

[Prohlášení přístupnosti](#)

[Digitální knihovna](#) | [PČR, PS 2010-... - stenoprotokoly](#) | [36. schůze \(pořad\)](#) | [Středa 14. března 2012](#) | [Zvukový záznam](#) (MP3; 2,2MB)

Neprošlo jazykovou korekturou, neautorizováno !

[Minulý](#)
[Dolů](#)
[Další](#)

(15.00 hodin)
 (pokračuje Klasnová)

Byla zde ještě žádost před hlasováním o odhlášení, takže já vás odhlašuji a prosím, abyste se všichni znovu přihlásili svými registračními kartami.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro usnesení, které jsem před malou chvílí přednesla? Kdo je proti?

[Hlasování pořadové číslo 50](#), z přihlášených 158 pro 85, proti 51. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji paní senátorce i panu ministrovi. Prosím, paní senátorko, máte ještě slovo.

Senátorka Alena Dernerová: Já bych chtěla poděkovat všem těm, kteří hlasovali pro ekologii a ne pro politikum. Děkuji vám ještě jednou. Budu tlumočit v Senátu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A budeme pokračovat v projednávání bodu

29.

Návrh poslanců Jana Chvojky, Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky, Stanislava Křečka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 585/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 585/1. A prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů - pan poslanec Jan Chvojka. Prosím, pane poslanče. Dámy a pánové, já vás prosím o klid. (Zvonění.)

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedající, a za zazvonění. Hezké odpoledne, dámy a pánové! Tisk 585 obsahuje v podstatě takovou drobnou, malou změnu přestupkového zákona, nicméně ta změna je ač drobná, tak - dle mého názoru - zásadní, protože i malé změny mohou být zásadní. A spočívá ve změně § 20 zákona o přestupcích a ve změně takzvané prekluzivní lhůty, tzn. lhůty pro zánik odpovědnosti za přestupek z jednoho roku na dva. Jde tedy pouze o změnu jednoho čísla, nicméně ta změna je důležitá.

Dle našeho názoru je platná právní úprava zániku odpovědnosti za přestupek v současnosti již nedostačující. Prekluzivní lhůta jednoho roku od spáchání přestupku, která je dána platnou právní úpravou, je - dle našeho názoru - příliš krátká. Pokud vezmeme v úvahu možné a stále se množící obstrukce při projednávání přestupků nebo u mnohých přestupků i jeho pouhou právní kvalifikaci, dochází často k případům, že přestupek zůstane po uplynutí jednorocní lhůty nepotrestán.

Proto navrhuje prodloužení této lhůty pro zánik odpovědnosti za přestupek o jeden rok, z jednoho roku na dva. Konkrétně na roky dva. Musím říct, že jsme se inspirovali úpravou na Slovensku, kde jsou dva roky tak, jak navrhuje, a kde tato lhůta